

Presuda Suda (treće vijeće) od 24. lipnja 2015. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputilo Vrhovno sodišče – Slovenija) – Hotel Sava Rogaska, Gostinstvo, turizam in storitve, d.o.o. protiv Republike Slovenije

(Predmet C-207/14) ⁽¹⁾

(Zahtjev za prethodnu odluku — Usklađivanje zakonodavstva — Prirodne mineralne vode — Direktiva 2009/54/EZ — Članak 8. stavak 2. — Prilog I. — Zabrana stavljanja na tržište „prirodne mineralne vode iz jednog te istog izvora” s različitim trgovačkim nazivima — Pojam)

(2015/C 279/17)

Jezik postupka: slovenski

Sud koji je uputio zahtjev

Vrhovno sodišče

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: Hotel Sava Rogaska, Gostinstvo, turizam in storitve, d.o.o.

Tuženik: Republika Slovenija

Izreka

Pojam „prirodna mineralna voda iz jednog te istog izvora” iz članka 8. stavka 2. Direktive 2009/54/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 18. lipnja 2009. o iskorištavanju i stavljanju na tržište prirodnih mineralnih voda treba tumačiti na način da označava prirodnu mineralnu vodu iz jednog ili više prirodnih ili bušenih izvora koja potječe iz jednog te istog podzemnog vodonosnika ako, u svim tim prirodnim ili bušenim izvorima, ta voda ima identična svojstva, s obzirom na kriterije navedene u Prilogu I. toj direktivi, koja ostaju stabilna unutar granica prirodne fluktuacije.

⁽¹⁾ SL C 202, 30. 6. 2014.

Presuda Suda (drugo vijeće) od 25. lipnja 2015. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Landgericht Mannheim – Njemačka) – Saatgut-Treuhandverwaltungs GmbH protiv Gerhard und Jürgen Vogel GbR, Jürgen Vogela i Gerharda Vogela

(Predmet C-242/14) ⁽¹⁾

(Zahtjev za prethodnu odluku — Oplemenjivačka prava na biljnu sortu Zajednice — Uredba (EZ) br. 2100/94 — Izuzeće predviđeno u članku 14. — Korištenje proizvoda za žetvu u reprodukcijске svrhe od strane poljoprivrednika bez odobrenja nositelja — Obveza poljoprivrednika na plaćanje primjerene naknade za to korištenje — Rok u kojem ta naknada mora biti plaćena kako bi se moglo primijeniti izuzeće — Mogućnost nositelja da se pozove na članak 94. — Povreda)

(2015/C 279/18)

Jezik postupka: njemački

Sud koji je uputio zahtjev

Landgericht Mannheim

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: Saatgut-Treuhandverwaltungs GmbH

Tuženici: Gerhard und Jürgen Vogel GbR, Jürgen Vogel, Gerhard Vogel

Izreka

Kako bi se mogao pozvati na izuzeće iz članka 14. Uredbe Vijeća br. 2100/94 od 27. srpnja 1994. o oplemenjivačkim pravima na biljnu sortu Zajednice od obveze pribavljanja odobrenja nositelja oplemenjivačkih prava na predmetnu biljnu sortu poljoprivrednik koji je koristio reproduktivni materijal zaštićene biljne sorte dobiven sadnjom (sjeme s gospodarstva) a da o tome s nositeljem nije sklopio ugovor mora platiti primjerenu naknadu temeljem izuzeća, u skladu s člankom 14. stavkom 3. četvrtom alinejom, u roku koji istječe na kraju tržišne godine u kojoj je došlo do tog korištenja, odnosno najkasnije do 30. lipnja nakon datuma ponovne sjetve.

⁽¹⁾ SL C 303, 8. 9. 2014.

Presuda Suda (šesto vijeće) od 25. lipnja 2015. – Europska komisija protiv Republike Poljske

(Predmet C-303/14) ⁽¹⁾

(Povreda obveze države članice — Uredba (EZ) br. 842/2006 — Osposobljavanje i certifikacija — Obveza priopćavanja — Kazne — Uredbe (EZ) br. 303/2008, (EZ) br. 304/2008, (EZ) br. 305/2008, (EZ) br. 306/2008, (EZ) br. 307/2008 i (EZ) br. 308/2008)

(2015/C 279/19)

Jezik postupka: poljski

Stranke

Tužitelj: Europska komisija (zastupnici: K. Mifsud-Bonnici i K. Herrmann, agenti)

Tuženik: Republika Poljska (zastupnik: B. Majczyna, agent)

Izreka

1. Ne priopćivši Europskoj komisiji potrebne informacije o tijelima za certifikaciju osoblja i poduzeća i o nazivima certifikata za osoblje i poduzeća koja se bave djelatnostima u vezi s određenim fluoriranim stakleničkim plinovima ni nacionalne mjere u vezi s kaznama koje se primjenjuju u slučaju povrede odredaba Uredbe (EZ) br. 842/2006 Europskog parlamenta i Vijeća od 17. svibnja 2006. o određenim fluoriranim stakleničkim plinovima, Republika Poljska povrijedila je svoje obveze iz članka 5. stavka 2. i članka 13. stavka 2. te uredbe, članka 12. stavka 3. Uredbe Komisije (EZ) br. 303/2008 od 2. travnja 2008. o utvrđivanju, u skladu s Uredbom br. 842/2006, minimalnih zahtjeva i uvjeta za uzajamno priznavanje certifikacije poduzeća i osoblja u pogledu nepokretne rashladne i klimatizacijske opreme i dizalica topline koji sadrže određene fluorirane stakleničke plinove, članka 12. stavka 3. Uredbe Komisije (EZ) br. 304/2008 od 2. travnja 2008. o utvrđivanju, u skladu s Uredbom br. 842/2006, minimalnih zahtjeva i uvjeta za uzajamno priznavanje certifikacije poduzeća i osoblja u pogledu nepokretnih protupožarnih sustava i vatrogasnih aparata koji sadrže određene fluorirane stakleničke plinove, članka 7. stavka 1. Uredbe Komisije (EZ) br. 305/2008 od 2. travnja 2008. o utvrđivanju, u skladu s Uredbom br. 842/2006, minimalnih zahtjeva i uvjeta za uzajamno priznavanje certifikacije osoblja koje rekuperira određene fluorirane stakleničke plinove iz visokonaponskih sklopnih aparata, članka 6. stavka 1. Uredbe Komisije (EZ) br. 306/2008 od 2. travnja 2008. o utvrđivanju, u skladu s Uredbom br. 842/2006, minimalnih zahtjeva i uvjeta za uzajamno priznavanje certifikacije osoblja koje iz opreme rekuperira otapala na bazi određenih fluoriranih stakleničkih plinova, članka 4. stavka 2. Uredbe Komisije (EZ) br. 307/2008 od 2. travnja 2008. o utvrđivanju, u skladu s Uredbom br. 842/2006, minimalnih zahtjeva za programe osposobljavanja i uvjeta za uzajamno priznavanje potvrda o osposobljavanju za osoblje u pogledu klimatizacijskih sustava u određenim motornim vozilima koji sadrže određene fluorirane stakleničke plinove, te članka 1. Uredbe Komisije (EZ) br. 308/2008 od 2. travnja 2008. o utvrđivanju, u skladu s Uredbom br. 842/2006, formata koji države članice koriste za obavješćivanje o svojim programima osposobljavanja i certifikacije.